

चाण्डवृष्टिप्रयात (च^०-व^०+प्र^०) n. N. eines Metrums (4 Mal ~~~~~
-----) COLEBR. Misc. Ess. II, 164.

चाण्डवेग (च^०+वेग) 1) adj. mit Ungestüm eilend, vom Meere R. 5, 74, 29. रण^० 4, 31, 5. संवत्सरः BHĀG. P. 4, 29, 20. — 2) m. N. pr. eines Gaudharva-Fürsten BHĀG. P. 4, 27, 13.

चाण्डशक्ति (च^०+शक्ति) m. N. pr. eines Daitja HARIV. 12944.

चाण्डाम् (चाण्ड+अम्) m. die Sonne AK. 1, 1, 2, 33. MAHĀN. im ÇKDr. RĀGĀ-TAR. 4, 401. — Vgl. चाण्डीधिति.

चाण्डात m. wohlriechender Oleander, Nerium odorum Ait. AK. 2, 4, 2, 57.

चाण्डातक n. (nach dem Sch. zu H. auch m.) ein kurzer Unterrock AK. 2, 6, 2, 20. H. 674. ÇAT. Ba. 5, 2, 1, 8 (wie ihn Tänzerinnen tragen, SĀJ.). KĀTJ. ÇA. 14, 3, 3.

चाण्डाल m. Up. 1, 116. ein Kāṇḍāla; gehört zu der verachtetsten Schichte der menschlichen Gesellschaft und wird von Jedermann gemieden. Im System der Sohn eines Çūdra und einer Brāhmaṇi. AK. 2, 10, 20. H. 897. 933. LIA. I, 820. श्रचाण्डालपतितवायसेभ्यो ऽन्नं भूमौ निक्षिपेत् ĀÇV. GRHJ. 4, 9. KĀṆHJ. GRHJ. 2, 12, 6, 1. KĀHND. Up. 5, 10, 7. 24, 1. चाण्डालाद्यैश्च दस्युभिः M. 5, 131. चाण्डालश्चाधमो नृणाम् 10, 12, 16, 26. 37. fgg. 51, 108. 11, 24. 12, 55. MBH. 13, 1901. LALIT. 22. WASSILJEV 182. f. चाण्डाला M. 11, 175. चाण्डाली gaṇa शार्ङ्गवादि zu P. 4, 1, 73. — Wohl von चाण्ड; vgl. चाण्डाल.

चाण्डालकन्द (च^०+क^०) m. ein best. Knollengewächs RĀGĀN. im ÇKDr.

चाण्डालता f. der Stand eines Kāṇḍāla R. 1, 58, 9. चाण्डालत्व n. dass. 8.

चाण्डालवल्लकी (च^०+व^०) f. die Laute der Kāṇḍāla AK. 2, 10, 32.

चाण्डालिका (von चाण्डाल) f. 1) = किन्नरी MED. k. 188. = कन्दरा H. an. 4, 12. die Laute der Kāṇḍāla ÇKDr. und WILS. — 2) Beiname der Durgā H. an. MED. — 3) eine best. Pflanze diess.

चाण्डालिकाबन्ध (च^०+ब^०) m. eine best. Art von Knoten: ०बन्धं बद्धः P. 3, 4, 42, Sch.

चाण्डाशोक (च^०+अशोक) m. N. pr. eines Fürsten, der zuerst, als er sich der Liebe ganz hingab, कामाशोक heiss; später erhielt er wegen einer grausamen Handlung den Namen चाण्डा^०; zuletzt, als Beschützer der Buddha-Religion, erhält er den Ehrentitel धर्माशोक BURN. Intr. 363. 374. WASSILJEV 46.

चाण्ड f. = चाण्डी Bein. der Durgā BHAR. zu AK. 1, 1, 1, 33. ÇKDr.

चाण्डकघाट Beiwort Çiva's MBH. 12, 10377. — चाण्डक steht wohl mit चाण्डी Durgā im Zusammenhange; vgl. घाट.

चाण्डका (von चाण्डी) f. 1) Beiname der Durgā AK. 1, 1, 1, 33. IRH. in Ind. St. 3, 399. PAṆKĀT. Pr. 1. ०वाकनभूतस्य — सिंहेस्य 23, 8. चाण्डकाय-तन 186, 16. KATHĀS. 6, 156. 10, 141. ०गृह् 23, 86. BHĀG. P. 5, 9, 15. 6, 18, 48. RĀGĀ-TAR. 3, 40, 52. ०माहात्म्य Z. d. d. m. G. 2, 337 (129, a). चाण्डका schlechtweg heisst das Devīmāhātmya GILD. Bibl. 213. — 2) Linum usitatissimum TRIK. 2, 9, 4; vgl. उमा, देवी, कैमवती, चणका.

चाण्डन् (von चाण्ड) m. N. pr. eines Autors; s. u. चामुण्ड.

चाण्डमैन् m. nom. abstr. von चाण्ड gaṇa पृष्ठादि zu P. 5, 1, 122. Leidenschaftlichkeit, Grausamkeit und zugleich Hitze RĀGĀ-TAR. 6, 298.

चाण्डल (von चाण्ड) 1) m. a) Bein. Rudra's H. an. 3, 645. — b) Bar-

bier H. 922. H. an. — c) eine best. Gemüsepflanze (s. वास्तूक) H. an. — 2) f. आ N. pr. eines Flusses UNĀDIK. im ÇKDr.

चाण्डीकर (चाण्ड+कर) in Zorn versetzen: येन चाण्डीकृतो देवी MĀLAV. 44, 5.

चाण्डीकुसुम (च^०+कु^०) m. rother Oleander (रक्तकरवीर) RĀGĀN. im ÇKDr.

चाण्डीदास (च^०+दास) m. N. pr. eines Autors SĀH. D. (im Ind. ein falsches Cit.).

चाण्डीदेवीशर्मन् (च^०-दे^०+श^०) m. N. pr. eines Scholiasten LASSER. Instit. I. pr. 16.

चाण्डीश (चाण्डी+ईश) m. der Gemahl der Kāṇḍī, Çiva BHĀG. P. 4, 5, 17.

चाण्डु m. Ratte ÇABDAK. im ÇKDr. Nach WILSON auch: a small monkey, Simia erythraea; nach HAUGHT. hat das Wort diese Bed. im Bengalischen.

चाण्डेश्वर (चाण्डा+ईश्वर) m. 1) Bein. Çiva's MBH. 34. — 2) N. pr. eines Juristen Verz. d. B. H. No. 1403. eines Astronomen Ind. St. 2, 251.

चाण्डोग्रा (चाण्ड+उग्रा) f. N. pr. einer der 8 Nājikā oder Çakti der Durgā PRAKṬIKHANḌA im ÇKDr. u. नायिका.

चत्, चैतति sich verstecken; nur im partic. praes. und praet. pass. (चत् ved. P. 7, 2, 34. चतित klass. Sch.) nachweisbar: चत्ता इत्तश्चत्तामृतः सर्वा भूणान्याहृयी RV. 10, 133, 2. हरे चत्तायं च्क्षत्सङ्कनं यदित्नेत् 1, 132, 6. गुहा चतैतमुशितो ऽविन्दन् 10, 46, 2. पश्चा न तापं गुहा चतैतम् 1, 63, 1. चत्ता वर्षेण विद्युत् ved. P. 7, 2, 31, Sch. शर्मो न चत्ता ऽति दुर्गाण्येषः verkappt AV. 9, 3, 9. चत्तासामन् n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 216. — gehen (wohl aus dem caus. geschlossen) NAIGU. 2, 14. चैतति und ०ते bitten (vgl. चद्) DĀTUP. 21, 5. — caus. चातयति und ०ते sich verstecken machen d. i. verscheuchen, vertreiben NĪR. 6, 30. RV. 10, 133. 1. वृत्तः 4, 17, 9. अमीवाः AV. 19, 34, 9. 44, 7. गन्धर्वान् 4, 37, 2. — Vgl. चत्, चातन und चट् mit उद्.

— निस् caus. med. verscheuchen: निर्वो गृहेभ्यश्चातयामहे AV. 2, 14, 2.

— प्र caus. med. dass.: प्र निस्वर् चातयस्वामीवाम् RV. 7, 1, 7. वधेन दस्युम् 5, 4, 6. — प्रचेतुः PAṆKĀT. 173, 17 fehlerhaft für प्रचेतुः.

— वि caus. med. dass.: व्यमीवाश्चातयस्वा विपूचीः RV. 2, 33, 2.

चतसर s. u. चत्वर.

चतैन् (von चत्) adj. sich verborgen haltend: तं व इन्द्रं चतैन्मस्य शक्तिरिह ऊचेम RV. 6, 19, 4.

चतुःप^०. Composita, welche man nicht unter चतुःप^० findet, suche man unter चतुष्प^०. Nach P. 8, 3, 43 ist stets चतुष्क^०, चतुष्प^०, चतुष्प^० zu schreiben; nur beim adv. चतुस् (s. ebend. 45) sind beide Schreibarten erlaubt.

चतुःपञ्च (चतुर = चत्वर + पञ्चन्) adj. vier oder fünf: चतुःपञ्चानि वर्षाणि RĀGĀ-TAR. 6, 326. 8, 555. चतुःपञ्चन् dass.: चतुःपञ्चावशेषिताः BHĀG. P. 1, 13, 23.

चतुःपञ्चाशै (von चतुःपञ्चाशत्) adj. der 54ste MBH. und R. in den Unterschr. der Kapitel.

चतुःपञ्चाशत् (च^०+प^०) f. 54: चतुःपञ्चाशदधिकशत der 154ste MBH. in den Unterschr. der Adhājā. चतुष्प^० ÇAT. Ba. 6, 2, 2, 37.